

og det forekommer mig da ogsaa, at det, naar man her i Kjøbenhavn i 6 Kredse uden videre lægger 6—8—10,000 Mennesker flere til end de, der var i Forvejen, da ikke er forstrækkeligt uretsfærdigt, at man paa et ret stærkt befolket Sted lægger en 3—4,000 Mennesker til. Jeg kan i alt Fald ikke se det. Vi vide jo dog alle, at om ganske faa Aar er Randerskredsen igen den største; men vil man ikke nu, saa kan man fremdeles lade nogle af de søndre Sogne, som efter Forslaget skulde gaa fra Randers, blive ved den, og saa er den Sag ordnet. Selvfølgelig har det været under Overvejelse at oprette en ny Kreds i Randers Amt. Men skulde man gøre det, maatte man ogsaa helst gøre det i Aalborg og Hjørring, hvor der ogsaa er et stort Overflud, og ligeledes paa Lolland-Falster. Men det kan ikke hjælpe ved en midlertidig Foranstaltning at gaa til en Omfalsføring omtrent over det hele Land.

Det eneste — det skal jeg slutte med — som kan bebrejdes vort Forslag, det eneste spage Punkt i det, er Holslebrotkredsen. Det er naturligvis uheldigt, at denne Kreds har 27,000 Mennesker og skal beholde dem; men der kan ikke lægges noget til Lemvig Valgkreds, fordi den store Hede er imellem, og der kan vanskelig lægges noget til Ringkøbingkredsen og heller ikke til den nordlige Viborgkreds, fordi den i Forvejen er for stor. Der skulde saa oprettes en ny Kreds ved Sammenlægning af Dele af Viborg og Ringkøbing Amter, og det kan Landstinget vistnok gaa med til, hvis det andet Ting foreslaar det paa et enkelt Punkt; men vi kunne ikke tage Initiativet til at sammenblande Amtsgærens, naar vi ellers principmæssigt modsætte os det. Jeg tror ikke, at den Uret, der sker mod Holslebrotkredsen, er større, end at den kan bære det, især da den er ganske særlig gunstig stillet med Hensyn til Jærnbaner. Jeg haaber, at man ikke vil foreslaa Forandringer heri, i alt Fald vil jeg tilraade dette Ting, at det ogsaa paa dette Punkt resignerer og tager mod Forslaget som det er.

N. B. Breinholt: Jeg slutter mig ganske til de Ord, hvormed det ærede Medlem, som nu satte sig, indledede sit Foredrag, at han ikke fandt, at der var Anledning til at komme ind paa vidtløftige Debatter om denne Sag, da den var saa overordentlig udførligt behandlet i forrige Samling; ja, han tilføjede endog, at vi havde i saa Henseende sandelig ikke nægtet os noget. Særlig dery er jeg fuldstændig enig med ham; men det forekommer mig dog, at det maatte

vilde synes noget underligt, om jeg, efter den Del, jeg i forrige Samling tog i Forhandlingerne om det foreliggende Lovemne, forholdt mig ganske tavs. Jeg skal imidlertid fatte mig overordentlig fort; thi min Stilling til denne Sag er, særlig for alle ærede ældre Medlemmer af Tinget saa vel bekendt, at jeg anser det for aldeles tilstrækkeligt nu at udtale, at jeg indtager ganske den samme Stilling som i Fjor. Skulde der være Tale om nogen Forandring, maatte det være den, at de Overvejelser, jeg i den mellemiggende Tid har anstillet, lade mig se med en om mulig endnu større Befymring paa det skæbnesvangre StraaPLAN, som en Forøgelse af Folketingsvalgkredsene efter min Formening vil føre os ind paa. Samtidig erkender jeg imidlertid fuldt ud, at en Kamp for at føre mine Anskuelser paa dette Punkt igennem her i Tinget er aldeles haabløs, og da jeg i forrige Samling har anvendt al min Kraft og Evne til at yde Modstand mod en saadan Forøgelse af Folketingsvalgkredsene, som nu foreslaas, og som den Gang foresloges af den høje Regering i et endnu større Omfang, føler jeg mig fuldt ud angersløs, naar jeg nu ikke længere vil trætte det høje Ting med en yderligere Genoptagelse af Debatten fra forrige Samling. Jeg tror, det vilde være mindre forsvareligt, om jeg vilde spilde baade min og Tingets kostbare Tid med nytteløse og lange Forhandlinger. Jeg indskrænker mig derfor til at henvise — og dette gælder jo navnlig for de ærede nyvalgte Medlemmer — til den af det i denne Sag nedsatte Udvalg i forrige Samling afgivne, meget uheldige Betænkning, hvor der tillige vil findes en Mindretalsudtalelse, der meget udførlig begrundet det Standpunkt, jeg indtager til denne Sag, en Henvisning, jeg kun gør, for saa vidt det ikke er ubestødet af mig at tro, at nogen her vil føle synnderlig Interesse for at lære dette mit Standpunkt nærmere at kende.

Jeg skal endnu kun tilføje et Par Ord. Den sidste ærede Taler udtalte, at der sikkert efter hans Mening var en aldeles overvejende Stemning i Landet for, at der ikke skulde ske nogen, i alt Fald ikke nogen større Forøgelse af Folketingsvalgkredsene, og at, naar en saadan Omordning skulde finde Sted, det da skulde ske ved Grundlovsforandring, men, tilføjede han, det er ligesaa sikkert, at ingen tør paatage sig det Ansvar, nu at rejse en Grundlovskamp paa dette Omraade. Jeg tror, han har Ret, fuldstændig Ret i begge Dele, men derimod — det er blot det, jeg vil slutte med at sige — tør jeg godt paatage mig at være med til at bære det Ansvar, at Sagen udsættes, indtil Tiden